

Κυροῦ Ἀνάβασις A1.1-5

[Karten zur Anabasis](#)

[Vokabeln im pdf-Format](#)

Relief am Grabmal des Dareios II. mit Kriegeren, die ihre Abzeichen zeigen

Deklination des Duals

	m./n. – f. beide	o-Dekl. die beiden Brüder	a-Dekl. zwei Seelen	3. Dekl. die zwei Hände	3. Dekl. (semivokal.) beide schönen Städte
Nom./Akk.	ἄμφω	τῶ ἀδελφῶ	δύο ψυχά	τῶ χεῖρε	καλά/ καλῶ πόλει < πόλειε
Gen./Dat.	ἄμφοιν – ἄμφαιν	τοῖν ἀδελφοῖν	δυοῖν ψυχαῖν	τοῖν χειροῖν	καλαῖν/ καλοῖν πολέοιν < πολέοιν

Der Artikel ist einendig (τῶ, τοῖν), das Adjektiv wird ein- oder zweiendig gebraucht καλά, καλαῖν oder καλῶ, καλοῖν.

I Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο, πρεσβύτερος μὲν Ἄρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος· ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπόπτει τελευτὴν τοῦ βίου, ἐβούλετο τῶ παῖδε ἄμφοτέρω παρεῖναι.

² ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε, καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων ὅσοι ἐς Καστωλοῦ πεδῖον ἀθροίζονται. ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔχων ὀπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

³ ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος καὶ κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἄρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὡς ἐπιβουλεύοι¹ αὐτῷ. ὁ δὲ πείθεται καὶ συλλαμβάνει Κῦρον ὡς ἀποκτενῶν². ἡ δὲ μήτηρ ἐξαιτησαμένη αὐτὸν ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

⁴ ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεῖς, βουλευέται ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλά, ἢν δύνηται³, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου. Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἄρταξέρξη.

⁵ ὅστις δ' ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλέως πρὸς αὐτὸν πάντας οὕτω διατιθεῖς⁴ ἀπεπέμπετο ὥστε αὐτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. καὶ τῶν παρ' ἐαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ.

¹ Formen des Optativs: λύ-οιμι, λύ-οις, λύ-οι, λύ-οιμεν, λύ-οιτε, λύ-οιεν
von εἶναι: εἶην, εἶης, εἶη, εἶην, εἶημεν/εἶμεν, εἶητε/εἶτε, εἶησαν/εἶεν, – nach Vggh in NS: ind. Rede

² ὡς + Part. Fut. „um zu + Inf.“

³ ἢν δύνηται = ἐὰν δύνηται = εἰ ἂν δύνηται “wenn er könne“ - δύνηται ist Konjunktiv

⁴ οὕτω διατιθεῖς (Part.Pr.A von διατίθημι) „sie so/dahingehend beeinflussend“